

Novi šopki.

Silvija.

1.

Nad goro zora se prismeje,
Strmé na svet upre oči,
Zavidno mesec se umika,
Tam doli lilija rudi.

Sram revo je v obleki beli,
Kje našla mesto bi očem?
Oh, zalotila jo je zora
V ponočnem oblačilu tem.

Gorko jo mesec je ledeni
Prižemal k sebi celo noč,
Oj celo noč ju je družila
V objemu omamljiva moč.

Oh, naglo, le prenaglo danes
Je zarja vstala nad gorô . .
Trepeče lilija sramote
In kri zaliva ji glavô.

Smehlja se zarja nad gorami :

„In ti nedolžnosti si znak ?

Kdor sodi le ob dnevu belem

Lahko, lahko sodnik je tak !“

Kazimir pl. Radič.

Iz dnevnika male gospodinje.

Piše Grilček.

Naše koline.

. meseca prosinca.

Dobro jutro ! Kako naglo sem danes vstala ! Kar hipoma iz posteljice v tisti kožuhec, v katerega se tako rado zleze zdaj v mrzlem zimskem času ; že sem oblečena — le širok bel predpasnik še po vrhu ! No, no, Grilček, če se boš ves dan tako naglo vrtel, kakor pospravljajš zdaj sobico, hitro bode ti danes še pretoplo !

Luč še gori ; v kuhinji je posebno svetlo. Močno je zakurjeno ; mamica se urno obrača okolu ognjišča, ker danes se kuhajo zraven kave tudi žganci, za naše može, ki so najeti ! Stara, pridna naša dekla je vsa v skrbeh ; če le izide danes vse po volji, potem je za eno leto še dobro ! Pridno nalaga polena na ogenj pod kotel, da pač zavre voda, katero potem vlivajo čez mrtvega prašiča, da ga lepo osnažijo njegovih ščetin, na predzidju pri peči se pa suši zavitek papirčka sè žveplom — da se raje zdrobi — katero se potrosi po mrtvecu. Pravijo, da je potem bolj „bel“ — kar je umevno ; žveplo v zvezi z vrelo vodo osnaži prašiča ščetin in tudi vse druge nesnage ; to velja tudi od pepela, kateri se čestokrat rabi mesto žvepla.

Prišli so trije. Prvi je „mesar“ postrežljiv, dober naš sosed — kje se je tega rokodeljstva učil, ne vem, da ga le zna ! -- drugi je naš viničar, tretji, še mlad mož, nam v poletju pridno pomaga pri vsakem delu.